

en Henviisning til Lov af 19de Marts 1869, naagtet det ikke er Tanken, at Forfkristerne i denne Lov skulle følges. Den ærede Minister gjorde gældende, at dette vilde sætte ham i en uanselig Stilling, idet han ikke let vilde kunne afgøre, hvorvidt de Taksationsregler, der bleve ham forelagte til Approbation, kunde siges at fyldestgøre de Forordninger, som ifølge Lovforslagets Ordlyd maa kræves af dem. Det er i Henshuld her til, at vi nu foreslaa at udelabe Henviisningen til Loven af 1869. I Stedet derfor foreslaas det at indfætte en Bestemmelse om, at Taksationen skal foregaa efter Regler, som selvfølgelig blive at approberet af Indenrigsministeren, og som kunne anses for at yde en saa tilfredsstillende Sikkerhed for paalidelig Ansættelse af Værdien i Handel og Wandel, som i Betragtning af de særlige Omstændigheder lader sig tilvejebringe. Denne Affattelse rammes vist saa nær som muligt det, som om denne Sag overhovedet i almindelige Udtryk lader sig sige. Jeg tør haabe, at denne Redaktion vil finde den højtærede Ministers Villigelse, og at han derefter vil finde, at Lovforslaget som Helhed er bragt i en saa brugbar og fyldestgørende Skikkelse, som det efter Omstændighederne kan anses for at være gørligt.

Judenrigsministeren (Jørgens Lev): Jeg skal udtale, at det stillede Endringsforslag er en absolut Forbedring. Det, jeg havde imod Lovforslagets Tekst, var netop, at Loven om Taksation for umyndiges Midler var paaberaabt og der stod, at der skulde gives Regler, og at disse skulde approberes af Ministeren og give lige saa stor Sikkerhed, som Reglerne der, men man maatte absolut her gaa andre Veje. Jeg sagde, at jeg ikke ansaa det for muligt at komme frem, naar de Ord stod i Loven. Dette Endringsforslag opfatter jeg saaledes, at man har frie Hænder. Ministeren kan approberer Regler for Taksationerne, hvis de vedkommende Bestyrelser ere i Stand til at foreslaa Regler, der egne sig til at approberes; man staar altsaa med frie Hænder. Jeg siger ikke, at det er nogen fuldkommen Regel, en særdeles god og heldig Regel, men kun, at det er en brugelig Regel, et Grundlag, paa hvilket man kan arbejde videre med Hensyn til Fastsættelsen af Taksationsregler, mens jeg som sagt maatte finde, at det, der stod i Lovforslagets Tekst, i denne Retning ikke var til at komme frem med. Jeg erklæder altsaa for saa vidt, at dette er en Forbedring af Lovforslaget og jeg har ikke noget imod, at Lovforslaget gaar videre, naar dette vedtages. Jeg har ikke

noget væsentlig Indvending mod Lovforslaget, men jeg vil dermed ikke sige, at denne Post just er det, man kunde ønske. — Jeg tvivler paa, at man kunde opnaa mere i Lovforslaget og kunde finde paa mere. Jeg har ogsaa spekuleret noget i den Retning, og jeg tror ikke, at Sagen lader sig formulere væsentlig anderledes, end den nu er, naar man skal have den igennem.

Sag: Jeg havde oprindelig tænkt mig at ville have taget Ordet ved denne Sags anden Behandling, naar jeg havde set de Forandringer, man ved Udvalgets Behandling var kommen til i Lovforslaget; men nu have Forholdene desværre været saaledes, at jeg i den sidste Tid ikke har kunnet faa Tid til atter at se paa Lovforslaget, saa jeg ønsker ikke nærmere at optage en Debat derom, men jeg kender tilstrækkelig til Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og jeg kender ogsaa tilstrækkelig til de Forslag, som have foreligget her til anden Behandling som Endringer, og endelig kender jeg det Endringsforslag, som nu er kommet frem gennem den ærede Ordfører for Flextallet. Men der er intet af alt det, jeg har set, der har forandret den Mening, jeg har udtalt for, om ikke i Aar saa i tidligere Aar, nemlig den, at en saadan Kreditforening, som den der herigenom søges oprettet, efter min Mening vil være en Utidig, og at jeg derfor albeles bestemt maa stemme mod det foreliggende Lovforslags endelige Vedtagelse og Overgang til Landstinget og jeg vil ogsaa, for saa vidt ringen agter paa mig, anmode dem om at følge mig. Det er ganske rigtigt, at det ærede Udvalg i det Forslag, som her foreligger, har været ved det egentlig omme Punkt i Lovforslaget. En Kreditforening er kun brugelig i saadanne Forhold, hvor det er muligt i sin Almindelighed at tilvejebringe Taksationer, som paa den ene Side kunne naa Beløb, med hvilke vedkommende Ejer eller Retsherre, eller hvad man nu vil kalde ham, kan være tjent og tilfreds, og paa den anden Side dog ikke naa større Beløb, end at man kan være temmelig tryk for, at der er tilstrækkelig Sikkerhed under alle Forhold for Laanets Tilbagebetaling. Nu kan man nok sige, at det for saa vidt kan være det samme, ville Folk købe Obligationer af den Art og købe dem til en lavere Pris i Haab om at faa højere Renter og saa løbe den dermed forbundne Risiko, kan man egentlig gerne lade dem have Lov dertil, men jeg tror, at hele denne Opfattelse er fuldstændig urigtig. Det er min Overbevisning, at det vil være højt uheldigt for hele Følgelivet her i Danmark, om vi ikke for Fremtiden